

[Jual.]

veksling af Arbejdskraft de nordiske Lande imellem, en Udveksling, som kan have sin store Betydning for det nordiske Samarbejde i Fremtiden. Det er et stort Tal af unge Danske, som i Tiden siden Befrielsen er søgt ud til de andre nordiske Lande og har taget Del i Opbygningsarbejdet og Folkelivet dér. Og selv om vi fra dansk Side maaske ikke har haft en talmæssigt lige saa stærk Indvandring til Gengæld og vi af den Grund maaske har følt Savnet af den Arbejdskraft, der drog ud, er der kun Grund til at anerkende, at unge Danske ønsker at komme i Forbindelse med vore nordiske Brødrefolk. Der kan derigennem opnaas Forstaaelse af hinandens Kaar, og der kan knyttes Forbindelser, der kan have Betydning ud over Dagen og Vejen. Vi har den Opfattelse, at de unge Gesandter, vi paa den Maade har sendt ud, har mødt en uforbeholden Venlighed og Gæstfrihed, som der er Grund til at sige Tak for. Der kan samtidig være Anledning til at tilføje, at danske Hjems Døre staar aabne for Modtagelsen af vore nordiske Folkfæller, om de ønsker at stifte Bekendtskab med Danmark i Arbejde og Fest.

I denne Konvention mellem Danmark og Sverige er Artikel 6 ikke den mindst vigtige. Det vil have sin store Betydning for Udveksling af Arbejdskraft Landene imellem, om de, der rejser ud, kan tage deres sociale Sikringer med sig fra det ene Land til det andet, og der er Grund til at hilse med Tilfredshed, at der i Henhold til den Protokol, der er optaget i Forbindelse med Konventionen, gives Adgang for de øvrige nordiske Lande til at deltage i Arbejdet i de Udvalg, som skal nedsættes i Henhold til Konventionens Artikler 1 og 6, og at der stadig vil være Adgang for de paagældende Lande til at tiltræde Konventionen. Vi ønsker, det maa ske snarest, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Christmas Møller: Der er ikke Anledning for mig til at tilføje mange Bemærkninger til de meget sagkyndige Taler, som vi allerede har hørt af Ministeren og de to ærede Ordførere. Navnlig er der Grund til at fremhæve for det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at dette Gode begyndte allerede i hans Ministertid. Han har saa mange Skuffelser paa anden Maade for Tiden, og derfor kan der være Grund til at fremhæve dette.

Vi er fuldstændig enige i at tiltræde Konventionen og enige i, at det havde været heldigt, om man havde kunnet faa en

saadan Konvention mellem alle de nordiske Lande; det var af praktiske Grunde ikke muligt, og derfor begyndte man med denne, hvilket er forstandigt. Man kan ogsaa sige, at man i den til Konventionen knyttede Protokol for saa vidt tager en hel Del af Konventionen tilbage, hvilket er nødvendigt under de nuværende Forhold.

Vi kan altsaa anbefale Konventionen; vi er enige i det Forbehold, man har maattet tage i Protokollen, og vi udtaler Haabet om, at dette Forslag maa danne Indledningen til en alle de nordiske Lande omfattende Ordning, og at vi snart maa komme ind i Tider, hvor en saadan kan gennemføres.

Aksel Larsen: Vi kan tiltræde det forelagte Forslag til Rigsdagsbeslutning, idet vi udtrykker Ønsket om, at man snarest maa faa Konventionen udvidet til ikke blot at omfatte Danmark og Sverige, men alle de nordiske Lande. Jeg maa maaske have Løv til at sige, at jeg ligesom de andre ærede Ordførere er opmærksom paa, at det hedder Konvention om Formidling af Arbejdskraft, og jeg haaber ikke, at vi for længe skal opleve, at den undertiden synes at blive brugt til at *forhindre* Formidling af Arbejdskraft mellem de nordiske Lande.

Jørgen Jørgensen: Ogsaa jeg kan anbefale det foreliggende Forslag til Beslutning. Jeg anser det for at være et Skridt paa Vejen til det praktiske nordiske Samarbejde, som vi alle ønsker. Her er skabt et virkeligt Grundlag for at faa noget i Gang, og vi hilser derfor med Tilfredshed, at man nu har Muligheder for at faa afsluttet denne Overenskomst mellem Danmark og Sverige, og ønsker, at den meget snart maa kunne udvides til ogsaa at omfatte de andre nordiske Lande. Det er rigtigt, at der for Tiden har været visse Restriktioner, som har hindret den almindelige Arbejdsanvisning, som ellers skulde kunne opnaas, men det har jo været begrundet af særlige Forhold. Det er ønskeligt, at den Udveksling af Arbejdskraft, som danner Grundlag for Konventionen, maa bygge paa Gensidighed mellem Landene. Genopbygningen efter Krigsaarene har kunnet begrunde, at særlige Foranstaltninger kunde være truffet. Men det, der er Formaalet med denne Ordning, er i øvrigt, at vi faar en almindelig Formidling af Arbejdskraft, saaledes at man kan tage Ophold og Arbejde i de andre nordiske Lande, idet jeg dog naturligvis gaar ud fra, at man respekterer en vis Gensidighed ved denne Formidling. Ogsaa jeg haaber paa, at Forslaget til Rigsdagsbeslutning vil aabne Muligheder for, at